

## Scénář rozhlasové reportáže

**Žák:** Když na jaře roku 1945 dorazila do Oslavan Rudá armáda, Jaromíru Hájkovi nebylo ještě ani pět let. V jejich domě se usadil sovětský štáb. Na jednoho z vojáků si dodnes vzpomíná.

**Pamětník:** „.....a byl tam nějaký ruskej kapitán...“

„...vozil mě džípem a já jsem prej strašně řval. To si nepamatuju“

„Jemu Němci zastřelili takovýho kluka jako jsem byl já i manželku, a tak si mě voblíbil.“

**Žák:** Do života rodiny zasáhl výrazně rok 1953.

**Pamětník:** „Bylo to v třiapadesátým roce, hráli jsme s klukama na ulici fotbal a přišel ke mně takovej starší pán..“

„ten nám řek, že nesmíme hrát, že zemřel Gottwald. My jsme hráli dál, samozřejmě...“

„...ale protože von byl nějakým tehdy..... předsedou, tak se to se mnou táhlo, ten posudek pořád dál.“

**Žák:** V tom stejném roce proběhla měnová reforma, která připravila během jedné noci mnoho rodin o úspory.

**Pamětník:** „Přišli vo všechno, otec byl bankovní úředník a tomu pak matka dlouho vyčítala, že před tou měnovou reformou nezakoupil nějakou nemovitost.“

**Žák:** Už od dětství měl pan Hájek blízko k zemědělství. Dědeček z otcovy strany pocházel z velkého selského rodu. Po maturitě se proto rozhodl studovat Vysokou školu zemědělskou v Brně. Napoprvé ho ale nepřijali.

**Pamětník:** „Od sedmnácti do osmnácti jsem pracoval...“

**Žák:** Po roce nastoupil na dvouletou nástavbu a poté už ho přijali i na vysněnou vysokou školu. Právě v té době potkal svou budoucí ženu.

**Pamětník:** „Ona byla z Moravské Třebové..“

„...no a vydrželi jsme to teda spolu celej život.“

**Žák:** Po dokončení studií krátce pracoval na státním statku v Moravské Třebové. Na jaře roku 1968 nastoupil do funkce hlavního zootechnika v JZD Rasošky. V létě, těsně před invazí vojsk Varšavské smlouvy do Československa, odjel na východní Slovensko nakoupit jalovice.

**Pamětník:** „Ta obec se jmenovala Ubla a já už jsem tam tehdy viděl, to bylo na hranicích úplně, ty pastviny, a tam už se formovaly tehdy ruský tanky.“

**Žák:** V Rasoškách se mu dařilo. Družstvo patřilo k nejlépeším v okrese a Jaromír Hájek se později stal jeho předsedou.

**Pamětník:** „Byla tedy volba předsedy, no tak jsem byl teda jednomyslně zvolenej za předsedu JZD, a jeden hlas byl proti, a to byla moje žena.“

**Žák:** Po deseti letech v Rasoškách přijal nabídku stát se ředitelem Zemědělské správy v Náchodě. Ani tam se nebál říkat věci na rovinu.

**Pamětník:** „Zavolal mě vedoucí tajemník okresního výboru jednou, protože jel v nějaký delegaci na Ukrajinu, no a viděl, že tam mlátí v noci, kombajny. Přijel, zavolal mě do předsednictva okresního výboru....“

„...Ty řediteli, ty seš naprosto neschopnej, protože neumíš zorganizovat noční výmlat.“

„No, já jsem mu na to musel říct, že....“

***„Ty nevíš, soudruhu tajemníku, že u nás tady padá rosa v noci a na Ukrajině ne?“ A už to bylo, a tak jsem byl nezaměstnaněj.***

**Žák:** I přes všechny životní zvraty si Jaromír Hájek zachoval svůj nadhled a pohled na svět. Mladým lidem dnes přeje především jedno.

**Pamětník:** *„...aby mohli žít v opravdu svobodným světě, aby to nebyla jen záminka, svoboda a demokracie, aby nebyla jen záminka k novým válečným střetům.*